

draget Kassen, selv om Midlerne staffles til Veje inden 3 Gange 24 Timer. Der er ogsaa det uhyggelige ved denne Passus, at den ikke kommer de fattige til gode, som bedrøve en Kasse for nogle Midler. Det er jo kun dem, der have velstaaende Familie, den kommer til gode. Men affet fra alt dette, tror jeg, at vi burde bort derfra, og jeg tror, at denne Passus i Straffelovs-paragraffen sikkert medfører, at mange mene: Familien dækker det nok, naar det først kommer offentlig frem, hvis det overhovedet kommer saa vidt nogen Sinde. Det ser saadan ud der ude paa Frederiksberg. Jeg vil bede det ærede Ministerium tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Til sidst skal jeg udtale som en Henslilling til Ministeriet, om det ikke kunde være formaals-tjenligst, at man undersøgte, hvorledes det staar til med de offentlige Kasser her i Landet. Det er jo ikke nogen ny Tanke. I 1886 tror jeg, der blev rejst et saadant Spørgsmaal her i Folketinget, og havde man ogsaa en dunkel Anelse om, at det ikke saa rigtig godt ud i Kasserne. Et saadant almindeligt Kasseefterhyn med dygtige Revisorer, som forstode at tælle sammen og vilde gøre det, vilde have ikke saa lidt at sige. Man kunde maasse tænke sig, at det vilde se lidt for galt ud saaledes at rode op hos Kassebetjentene, og at det vilde vække Mistillid til vor Embedsstand at anstille en saadan Undersøgelse, men jeg tror tværtimod, at det vilde skabe Tillid og særlig Tillid til den øverste Ledelse. Vi have jo været saa heldige, at den største Kasse, vi have, have vi faaet i Orden paa sin Maade. Den, der manglede mest i efter vore Begreber, er nu fuldstændig i Orden, og skulde der vise sig alt for megen Korruption nedad i de andre Kasser, og man kunde slippe lige saa nemt fra at faa dem i Orden, saa kunde man være enig om, at nu begynde vi paa reel Bund, og nu maatte vi se at holde os paa denne reelle Bund. Jeg vil henstille til den ærede Minister at tage det under Overvejelse, og jeg haaber, at selv om han ikke kan sympatisere med alt, hvad jeg har sagt, saa vil han dog finde, at der virkelig er noget i Tanken.

Bedrørende den storpolitiske Debat, som nu har fundet Sted i disse fire Dage, skal jeg ikke sige meget, det tilkommer ikke mig at tale her i Tinget synderlig om denne Sag. Angaaende Forliget udtalte jeg min Mening og Anskuelse, inden Forliget fandt Sted. Efter Forliget er det mig ikke om at gøre at gentage dette. Den Gang følte jeg det

som min Pligt at sige, hvad jeg mente. Nu bagefter, da vi have faaet Forliget, mener jeg ikke, at det nytter at staa og stampe derimod, men vi bør se paa Fremtiden. Desuden har jo det ærede Medlem for Præstø Amtets 6te Valgkreds (Wissen) tydelig og klart sagt os, hvad der stete den 1ste April, og det have vi, sagde han, at høje os for. Jeg siger, ja, det have vi, der er foreløbig ikke andet at gøre. Men jeg skal dog samtidig sige til det ærede Medlem, at jeg har en dunkel Anelse om, at er der nogen, der kommer til at høje sig, saa er det ham. Det store, maasse paa sin Maade behagelige Selskab, som han er kommen i, tror jeg nok skal vise ham, at han kommer til at høje sig til Slut, selv om hans Mening er aldrig saa ærlig. De maa vide, de 25 Herrer, som tidligere have hørt til Oppositionen, og hvoriblandt der er mange, som jeg har meget til overs for, at det er et stort Selskab, de ere komne i, og at de i Virkeligheden ere de smaa, naar det kommer til Stykket. Det kan jo være, at det ny Ministerium kan hjælpe dem til Rette, men lad os se, hvor længe det varer, og hvilket Spor det kommer til at gaa i. For mig staar det saaledes, at de 25 ere nødte til at høje sig, hvis de andre ville have det. Jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa, men for mig ser det saadan ud.

Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) vilde jeg gerne gøre den Bemærkning, at jeg selvfølgelig støtter ham i hans Betragtninger om Skatten, jeg vil ligeledes meget anbefale den ærede Finansminister at tage under Overvejelse, om det lader sig gøre at komme bort fra Forhøjelsen af de 3 Kr. pr. Ld., der skulle betales fra næste Finansaar. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Jeg vil gerne tro, at det ikke lader sig gøre, men derfor kan man jo godt udtale det, og Ministeren lod jo dog til i Gaar ikke at være saa uvillig. Der var ganske vist en Hage derved: Kompensation. Det er naturligvis ikke rart at faa en Alkoholfat i Stedet eller rettere sagt en Brændevinsfat. Paa den Maade vil jeg ikke være med til det, saa maa vi hellere tage de 3 Kr. Men skulde det ikke være muligt at komme ganske bort derfra? Skulde det ikke være muligt at slaa en Streg over de 3 Kr. og lade Skatten blive staaende, som den staar? Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds mente, at man muligvis kunde slaa 1 eller 1½ Ore af, og at Producenterne da vilde bære det. Det betvivler jeg meget. Jeg